

Nõukogu järeldused, mis käsitlevad „Ühe tervise” põhimõttel rajaneva lähenemisviisi kohaseid järgmisi samme antimikroobikumiresistentsuse vastu võitlemiseks

(2016/C 269/05)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU

1. TULETAB MEELDE nõukogu 15. novembri 2001. aasta soovitus, mis käsitleb antimikroobsete toimeainete arukat kasutamist inimmeditsiinis, ⁽¹⁾ komisjoni poolt 2005. aasta detsembris ja 2010. aasta aprillis nõukogule esitatud aruandeid kõnealuse soovitus rakendamise kohta, ⁽²⁾ nõukogu 9. juuni 2009. aasta soovitus, mis käsitleb patsiendi ohutust, sealhulgas tervishoiuteenustega seotud nakkuste ennetamist ja tõrjet, ⁽³⁾ ning komisjoni poolt 2012. aasta novembris ja 2014. aasta juunis nõukogule esitatud aruandeid kõnealuse soovitus rakendamise kohta ⁽⁴⁾;
2. TULETAB MEELDE nõukogu 10. juuni 2008. aasta järeldusi antimikroobse resistentsuse kohta, ⁽⁵⁾ nõukogu 1. detsembri 2009. aasta järeldusi innovatiivsete stiimulite kohta mõjusate antibiootikumide väljatöötamiseks, ⁽⁶⁾ nõukogu 22. juuni 2012. aasta järeldusi antimikroobse resistentsuse mõju kohta inimtervishoiu ja veterinaarias – algatuse „Üks tervis” aspekt ⁽⁷⁾ ning nõukogu 1. detsembri 2014. aasta järeldusi, mis käsitlevad patsiendi ohutust ja tervishoiuteenuste kvaliteeti, sealhulgas tervishoiuteenustega seotud nakkuste ja antimikroobse resistentsuse ennetamist ja tõrjet ⁽⁸⁾;
3. TULETAB MEELDE Euroopa Parlamendi 12. mai 2011. aasta resolutsiooni antibiootikumiresistentsuse kohta, ⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi 27. oktoobri 2011. aasta resolutsiooni ravimiresistentsusest tuleneva ohu kohta rahvatervisele, ⁽¹⁰⁾ Euroopa Parlamendi 11. detsembri 2012. aasta resolutsiooni mikroobide probleemi ja suureneva antimikroobse resistentsuse riski kohta ⁽¹¹⁾ ning Euroopa Parlamendi 19. mai 2015. aasta resolutsiooni ohutamate tervishoiuteenuste kohta Euroopas: patsiendi ohutuse suurendamine ja võitlus antimikroobse resistentsuse vastu ⁽¹²⁾;
4. TULETAB MEELDE ühenduse 2001. aasta strateegiat antimikroobse resistentsuse vastu, ⁽¹³⁾ Euroopa Komisjoni 15. novembri 2011. aasta teatist suureneva antimikroobse resistentsuse (AMR) riski vastase tegevuskava kohta ⁽¹⁴⁾ ning Euroopa Komisjoni viieaastase tegevuskava hindamise tulemusi;
5. TERVITAB antimikroobikumiresistentsuse ülemaailmset tegevuskava, ⁽¹⁵⁾ mille töötas välja Maailma Terviseorganisatsioon (WHO) ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) ja Maailma Loomatervishoiu Organisatsiooni (OIE) abiga ning mis võeti ühehäälselt vastu 2015. aasta mais toimunud 68. maailma terviseassambleel, kus esitati kõikidele WHO liikmesriikidele üleskutse luua 2017. aasta keskpaigaks riiklikud antimikroobikumiresistentsuse vastased tegevuskavad;
6. TERVITAB FAO 39. konverentsil vastu võetud antimikroobikumiresistentsuse teemalist resolutsiooni ning OIE delegaatide ülemaailmsel assambleel 2015. aasta mais vastu võetud resolutsiooni, mis käsitleb antimikroobikumiresistentsuse vastast võitlust ja antimikroobsete toimeainete mõistlikku kasutamist loomade puhul;
7. TERVITAB *codex alimentarius*'e komisjoni ⁽¹⁶⁾ algatust seoses vajadusega vaadata läbi ja ajakohastada antimikroobikumiresistentsusega seotud standardid, juhised ja suunised;
8. TERVITAB teisi rahvusvahelisi ja piirkondlikke algatusi, näiteks G7 avaldust antimikroobikumiresistentsuse kohta ⁽¹⁷⁾ ning otsust lisada antimikroobikumiresistentsus G20 päevakorda;
9. TULETAB MEELDE, et inimtervise osas on liidu tegevus määratletud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 168;

⁽¹⁾ EÜT L 34, 5.2.2002, lk 13.

⁽²⁾ 5427/06 [KOM(2005)684 lõplik] ja 8493/10 [KOM(2010)141 lõplik].

⁽³⁾ ELT C 151, 3.7.2009, lk 1.

⁽⁴⁾ COM(2012)0658 ja COM(2014)0371.

⁽⁵⁾ 9637/08

⁽⁶⁾ ELT C 302, 12.12.2009, lk 10.

⁽⁷⁾ ELT C 211, 18.7.2012, lk 2.

⁽⁸⁾ ELT C 438, 6.12.2014, lk 7.

⁽⁹⁾ P7_TA(2011)0238

⁽¹⁰⁾ P7_TA(2011)0473

⁽¹¹⁾ 2012/2041 (INI)

⁽¹²⁾ 2014/2207 (INI)

⁽¹³⁾ COM/2001/0333 lõplik I väljaanne.

⁽¹⁴⁾ 16939/11 [COM(2011)748]

⁽¹⁵⁾ http://apps.who.int/gb/ebwha/pdf_files/WHA68/A68_ACONF1Rev1-en.pdf?ua=1

⁽¹⁶⁾ CAC 39-C-2015/21.

⁽¹⁷⁾ https://www.g7germany.de/Content/EN/Artikel/2015/06_en/g7-gipfel-dokumente_en.html

10. TULETAB MEELDE, et antimikroobikumiresistentsus on piiriülene oht tervisele ning seda ei saa piisavalt hästi käsitleda üks liikmesriik üksinda ja samuti ei piirdu see ühe geograafilise piirkonna või liikmesriigiga ning sellest tulenevalt on vajalik intensiivne koostöö ja koordineerimine liikmesriikide vahel, nagu on märgitud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta otsuses nr 1082/2013/EL tõsiste piiriüleste terviseohtude kohta ⁽¹⁾;
11. TULETAB MEELDE, et veterinaarsektoris on ELi tasandil juba võetud ja võetakse mitmeid seadusandlikke ja muid kui seadusandlikke meetmeid, et koordineerida ja tagada ühist ELi lähenemisviisi antimikroobikumiresistentsuse ohu vähendamiseks. Need meetmed hõlmavad eelkõige neid, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määruses (EÜ) nr 1831/2003 (loomasöödades kasutatavate söödalisandite kohta) ⁽²⁾ antibiootikumide kasvukiirendajatena kasutamise keelamiseks, komisjoni 12. novembri 2013. aasta rakendusotsuses 2013/652/EL (zoonootiliste ja kommensaalsete bakterite antimikroobse resistentsuse seire ja aruandluse kohta), ⁽³⁾ direktiivi 2001/82/EÜ kohaste menetluste tulemusel vastu võetud komisjoni otsustes, mille tulemuseks on kriitilise tähtsusega antimikroobikumide müügilubade tingimuste muudatused, et kajastada antimikroobikumiresistentsuse arengu vastaseid konkreetseid meetmeid, ning suunistes antimikroobikumide mõistlikuks kasutamiseks veterinaarmeditsiinis (2015/C-299/04) ⁽⁴⁾;
12. TERVITAB Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) ning Maailmapanga käimasolevat tööd antimikroobikumiresistentsuse majandusliku mõju valdkonnas;
13. VÄLJENDAB OMA MURET OECD edastatud andmete üle, mille kohaselt võib antimikroobikumiresistentsus põhjustada igal aastal ülemaailmselt ligikaudu 700 000 surma. Võrreldes antimikroobikumiresistentsusega maailmaga, võib antimikroobikumiresistentsuse praeguste määradega seotud majanduslik mõju ulatuda OECD riikides ligikaudu 0,03 protsendini SKPst 2020. aastal, 0,07 protsendini 2030. aastal ning 0,16 protsendini 2050. aastal. Selle tulemuseks oleks 2050. aastaks kumulatiivne kahju ligikaudu 2,9 triljonit USA dollarit ⁽⁵⁾;
14. TUNNUSTAB teaduslikke arvamusi ning aruandeid antimikroobikumiresistentsuse kohta, mille on avaldanud Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (ECDC), Euroopa Toiduohutusamet (EFSA) ja Euroopa Raviamet (EMA);
15. TUNNUSTAB, et probleemi keerukuse, piiriülese mõõtme ning suure majandusliku koormuse tõttu ulatub antimikroobikumiresistentsuse mõju kaugemale kui selle rasked tagajärjed inimeste ja loomade tervise jaoks ning sellest on saanud ülemaailmne rahvatervise mureküsimus, mis mõjutab kogu ühiskonda ning nõuab koheste koordineeritud sektorivaheliste meetmete võtmist, mis vajaduse korral tuginevad ettevaatuspõhimõttele ⁽⁶⁾;
16. RÕHUTAB, et uute antimikroobikumide, alternatiivravi viiside ja (kiire) diagnostika väljatöötamiseks on vaja teadusprogrammide ja algatuste ELi ja ülemaailmse tasandi koordineerimist ja koostööd, ning TUNNUSTAB muu hulgas innovatiivsete ravimite algatuse kohase projekti DRIVE-AB (teadus- ja arendustegevusse reinvesteeringu ning antibiootikumide arendamise ja vastutustundliku kasutamise edendamine) raames tehtud tööd, antimikroobikumiresistentsuse hindamisrühma ⁽⁷⁾ ettepanekuid ning antimikroobikumiresistentsust käsitlevat ühise kavandamise algatust ⁽⁸⁾;
17. RÕHUTAB, et tihedam koostöö liikmesriikide vahel ning komisjoni ja ravimitööstusega on väga oluline, pidades silmas vähendatud kättesaadavust, sealhulgas antimikroobikumide võimalikke turult kõrvaldamisi, mille tulemuseks võib olla antimikroobikumide puudus ning ebapiisav asendusravi;
18. TOONITAB, et antimikroobikumiresistentsuse vastase võitluse edu nimel peaks uus ELi tegevuskava sisaldama mõõdetavaid (selgelt määratletud kvantitatiivseid või kvalitatiivseid) eesmärke, sihttasemeid ja tõhusaid meetmeid nende eesmärkide saavutamiseks;
19. TOONITAB, et antimikroobikumiresistentsuse vastases võitluses edu saavutamine tugineb suuresti valitsuste pühendumusele ja valmisolekule võtta meetmeid, et tagada „Ühe tervise“ põhimõttel rajaneva lähenemisviisi kohaste kõiki asjakohaseid sektoreid hõlmavate algatuste rakendamine, ning ELi liikmesriikide tahte teha koostööd ELi raames ning rahvusvahelisel tasandil;

⁽¹⁾ ELT L 293, 5.11.2013, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 268, 18.10.2003, lk 29.

⁽³⁾ ELT L 303, 14.11.2013, lk 26.

⁽⁴⁾ ELT C 299, 11.9.2015, lk 7.

⁽⁵⁾ <http://www.oecd.org/els/health-systems/Antimicrobial-Resistance-in-G7-Countries-and-Beyond.pdf>;
NB! Viidatud aruandes tähendab „triljon“ 10¹².

⁽⁶⁾ Komisjoni teatis ettevaatuspõhimõtte kohta (KOM(2000) 1 lõplik, 2. veebruar 2000).

⁽⁷⁾ Juht: J. O'Neill (<http://amr-review.org/>).

⁽⁸⁾ <http://www.jpiamr.eu/>

20. TERVITAB 9.-10. veebruaril 2016 Amsterdamis toimunud ELi ministrite „Ühe tervise” põhimõttele pühendatud konverentsi antimikroobikumiresistentsuse teemal, ⁽¹⁾ mille käigus väljendati poliitilist tahet tegeleda antimikroobikumiresistentsuse probleemiga „Ühe tervise” põhimõttel rajaneva lähenemisviisi kaudu, hõlmates muu hulgas ka tõhustatud koostööd liikmesriikide vahel, kasutades selleks ELi „Ühe tervise” põhimõtte võrgustikku antimikroobikumiresistentsuse vallas. ELi „Ühe tervise” põhimõtte võrgustik ei tähenda uue juhtimisstruktuuri loomist, vaid see hakkab toimima inimtervise, toidu ja veterinaarvaldkonnas olemasolevate rühmade või organite (näiteks antimikroobikumiresistentsuse töörühma ja terviseohutuse komitee) ühiste koosolekute kaudu. ELi „Ühe tervise” põhimõtte võrgustikku hakatakse kasutama korrapäraselt selleks, et arutada antimikroobikumiresistentsusega seotud küsimusi „Ühe tervise” põhimõtte perspektiivist, muu hulgas liikmesriikide vahel teabe vahetamise kaudu riiklike antimikroobikumiresistentsuse vastaste tegevuskavade rakendamisel tehtud edusammude ning ELi tegevuskava väljatöötamise ja rakendamise teemal;
21. KUTSUB LIIKMESRIIKE ÜLES:
1. looma enne 2017. aasta keskpaika riiklikud antimikroobikumiresistentsuse vastased tegevuskavad, mis põhinevad „Ühe tervise” põhimõttel rajaneval lähenemisviisil ning on kooskõlas WHO ülemaailmse tegevuskavaga. Riigi olukorraga kohandatud riiklik tegevuskava peaks:
 - a) tagama, et eri valdkondade meetmete ja tegevuse puhul võetakse arvesse antimikroobikumiresistentsusega seotud rahvatervise mureküsimusi;
 - b) olema välja töötatud ja rakendatud koostöös kõikide asjaomaste ministriumide ja sidusrühmadega avalikus ja erasektoris;
 - c) hõlmama mõõdetavaid eesmärgi, et vähendada nakkusi inimeste ja loomade puhul, antimikroobikumide kasutamist inim- ja veterinaartervishoiusektoris ning antimikroobikumiresistentsust kõikides valdkondades. Need eesmärgid peaksid olema kvalitatiivsed ja/või kvantitatiivsed ning nende saavutamise nimel tuleks võtta tõhusaid meetmeid, mis on kohandatud konkreetsete liikmesriikide olukorrale;
 - d) hõlmama meetmeid antimikroobikumiresistentsuse ohu vähendamiseks ning antimikroobikumide mõistliku kasutamise tugevdamiseks veterinaartervishoius kooskõlas ELi ⁽²⁾ ja riikide suunistega, hõlmates ka meetmeid veterinaarsete antimikroobikumide rutiinse ennetava kasutamise ärahoidmiseks ning meetmeid selliste antimikroobikumide kasutamise piiramiseks loomade puhul, mis on kriitilise tähtsusega inimeste jaoks (nt kasutamine antimikroobse tundlikkuse määramise alusel);
 - e) hõlmama meetmeid antimikroobikumiresistentsuse ohu vähendamiseks ning antimikroobikumide mõistliku kasutamise tugevdamiseks inimeste tervishoius, hõlmates meetmeid ravimite määramise ning inimeste jaoks kriitilise tähtsusega antimikroobikumide mõistliku kasutamise parandamiseks (nt kasutamine antimikroobse tundlikkuse määramise alusel);
 - f) hõlmama riiklike tegevuskavade rakendamise ja arengu seire mehhanismi, sealhulgas viise, kuidas tugevdada täiendavalt järelevalvet ning parandada kvaliteeti ja võrreldavust ECDC-le, EFSA-le ja EMA-le teatatud andmete osas, mis käsitlevad antimikroobikumide kasutamist ja resistentsust inimeste, loomade, toiduahela ja võib-olla ka keskkonna puhul;
 - g) hõlmama viisi, kuidas korraldatakse ja tagatakse liikmesriikides antimikroobikumiresistentsuse aspektist oluliste õigusaktide jõustamine;
 - h) hõlmama haridusprogramme ja vajaduse korral sihtkampaniaid tarbijate, loomapidajate ja asjaomaste spetsialistide teadlikkuse parandamiseks;
 2. esitama ELi „Ühe tervise” põhimõtte võrgustiku raames oma riiklikud tegevuskavad ja jagama parimaid tavasid, arutama poliitikaalaseid valikuvõimalusi, viise tegevuse paremaks koordineerimiseks ning üksteise teavitamiseks tegevuskavade rakendamisel tehtud edusammude vallas;
 3. toetama dialoogi ravimitööstusega, et hoida turul olemasolevaid tõhusaid antimikroobikume, mida kasutatakse inimeste raviks ja veterinaartervishoius, ning uurima alternatiivseid lahendusi selliste antimikroobikumide turul kättesaadavuse tagamiseks;
 4. ühinema antimikroobikumiresistentsust käsitleva ühise kavandamise algatusega ⁽³⁾ või tugevdama oma pühendumust sellele algatusele;

⁽¹⁾ <http://english.eu2016.nl/events/2016/02/10/ministerial-conference-on-amr>

⁽²⁾ Komisjoni suunised antimikroobikumide mõistliku kasutamise kohta veterinaartervishoius (2015/C-299/04) http://ec.europa.eu/health/antimicrobial_resistance/docs/2015_prudent_use_guidelines_en.pdf

⁽³⁾ <http://www.jpiamr.eu/>

5. edendama ja hõlbustama loomade nakkuste ärahoidmiseks võetavate meetmete rakendamist, näiteks vaktsiinide ja bioturvalisuse meetmete kasutamist, et vähendada nakkussurvet ja seeläbi ka vajadust antibiootikume kasutada;
6. edendama diagnostikavahendite, sealhulgas kiirtestide kasutamist ning nende kui antimikroobikumide määramise parandamise vahendi kasutuselevõttu inim- ja veterinaarervishoiusektoris;

22. KUTSUB LIIKMESRIIKE JA KOMISJONI ÜLES:

1. liikmesriikide pädevusi austades töötama „Ühe tervise” põhimõttel rajaneva lähenemisviisi alusel koos välja uue ja laiaulatusliku ELi antimikroobikumiresistentsuse tegevuskava, võttes arvesse praeguse tegevuskava hindamist, ELi ministrite arutelu 10. veebruaril 2016. aastal toimunud „Ühe tervise” põhimõttele pühendatud konverentsil antimikroobikumiresistentsuse teemal ning WHO ülemaailmset tegevuskava. ELi uus tegevuskava peaks sisaldama järgmisi meetmeid ja mõõdetavaid ⁽¹⁾ eesmärke:
 - a) meetmed nakkuste ärahoidmiseks ning antimikroobikumide mõistliku kasutamise tagamiseks inim- ja veterinaarervishoius;
 - b) meetmed võitlemaks ebaseadusliku tegevuse vastu seoses antimikroobikumidega kauplemise ja nende kasutamisega inim- ja veterinaarervishoius;
 - c) ühtlustada ELi tasandil järelevalvet inimeste, toidu, loomade ja keskkonnaga seotud antimikroobikumiresistentsuse üle;
 - d) vähendada ELi uue tegevuskava perioodil ELis antimikroobikumiresistentsust inimeste, loomade ja keskkonna puhul;
 - e) vähendada ELi uue tegevuskava perioodil liikmesriikide vahelisi erinevusi antimikroobikumide kasutamises nii inimeste kui ka loomade tervise vallas, kusjuures suhteliselt vähesel kasutusega riigid peaksid samuti püüdma rakendada antimikroobikumide mõistlikku kasutamist;
 - f) vähendada ELi uue tegevuskava perioodil tervishoiuteenustega seotud nakkusi ELis;
 - g) töötada välja näitajad, et hinnata edusamme, mida on tehtud antimikroobikumiresistentsusega tegelemisel ning ELi tegevuskava rakendamisel;
2. tugevdama koordineerimist ja koostööd liikmesriikide vahel, liikmesriikide ja komisjoni vahel ning inimervishoiu-, toidu-, veterinaarervishoiu-, keskkonna-, teadus- ja muude asjaomaste sektorite vahel ning osalema aktiivselt ELi „Ühe tervise” põhimõtte võrgustiku ühistes aruteludes punktis 20 määratletu kohaselt;
3. arutama „Ühe tervise” põhimõtte võrgustiku raames ELi tegevuskava väljatöötamist, arengut ja rakendamist;
4. püüdlema ambitsioonikate seadusandlike meetmete suunas, mis käsitlevad antimikroobikumiresistentsuse ohtu rahvatervisele, valdkondades, kus selle jaoks on olemas pädevus, näiteks veterinaarvõrkude ja ravimisõõda vallas;
5. töötama välja Euroopa Liidu suunised antimikroobikumide mõistlikuks kasutamiseks inimervishoius, et toetada riikide suuniseid ja soovitusi;
6. looma vabatahtliku riikidevahelise vastastikuse hindamise süsteemi, kus ühe või mitme liikmesriigi esindajad hindavad üksteise riiklike tegevuskavasid, kaaluvad poliitikaalaseid valikuvõimalusi ja esitavad soovitusi, et toetada liikmesriike võetud meetmete parandamisel. See riikidevaheline vastastikuse hindamise süsteem täiendab teisi olemasolevaid hindamisvahendeid või auditeerimistegevust (nt ECDC, tervise ja toidu valdkonna auditite ja analüüsi direktoraat ⁽²⁾ või WHO);
7. tagama, et ELil on ülemaailmsetes antimikroobikumiresistentsuse teemalistes aruteludes olemas ühine lähenemisviis, eelkõige sellistes küsimustes nagu WHO gripivaktsiinide ülemaailmse tegevuskava ning FAO ja OIE antimikroobikumiresistentsust käsitlevate resolutsioonide rakendamine ning *codex alimentarius*e ja OIE avaldatud antimikroobikumiresistentsusega seotud valitsustevaheliste standardite rakendamine ja ajakohastamine;

⁽¹⁾ Vt punkt 18.

⁽²⁾ Euroopa Komisjoni tervise ja toiduohutuse peadirektoraadi tervise ja toidu valdkonna auditite ja analüüsi direktoraat (endine Toidu- ja Veterinaaramet).

8. antimikroobikumiresistentsuse küsimusega tegeleva „Ühe tervise” põhimõtte võrgustiku raames ühtlustama ELi teadus- ja arendustegevuse uute antibiootikumide, alternatiivide ja diagnostika valdkonna olemasolevate algatuste strateegilised teadusuuringute kavad ning seadma prioriteetidid ühiskondlike vajaduste alusel rahvatervise, loomatervise ja keskkonna vallas, võttes arvesse vajakajäämist analüüsi selles valdkonnas;
9. osalema aktiivselt algatustes ja ettepanekutes, eesmärgiga rakendada uut ärimudelit uute antibiootikumide turule toomiseks, hõlmates ka mudeleid, mille puhul investeerimiskulud või -tulud on müügilubast lahti seotud;
10. julgustama kõiki asjaomaseid partnereid, sealhulgas riikide reguleerivaid asutusi käivitama olemasolevatel asjakohastel foorumitel (näiteks „Ühe tervise” põhimõtte võrgustiku raames) mõttevahetuse antibiootikumide suhtes kohaldatava õigusraamistiku teemal, et edendada teadus- ja arendustegevust ning hõlbustada müügilubade andmise menetlust uute antimikroobikumide jaoks;
11. julgustama alternatiivravi ja ennetusmeetodite kasutamist, hõlmates ka vaktsiine ning taskukohaste diagnostiliste testide väljatöötamist ja kasutamist inim- ja veterinaarintervishoius;
12. toetama liikmesriikide ja komisjoni vahel tihedat koostööd tehes ettepanekut lisada antimikroobikumiresistentsus 2016. aasta septembris toimuva ÜRO Peaassamblee päevakorda vastavalt WHO gripivaktsiinide ülemaailmsele tegevuskavale ja FAO antimikroobikumiresistentsuse teemalistele resolutsioonidele, et parandada asjakohast teadlikkust kõrgeimal poliitilisel tasandil, kaasates kõik riigipead ja kõik asjaomased ÜRO organisatsioonid ning püüeldes ambitsioonikate tulemuste poole;

23. KUTSUB KOMISJONI ÜLES:

1. hõlbustama ja toetama liikmesriikide tegevust antimikroobikumiresistentsuse vastaste riiklike tegevuskavade väljatöötamisel, hindamisel ja rakendamisel, toetades sealhulgas seire- ja järelevalvesüsteemide tugevdamist ja rahalise toetuse kaalumist olemasolevate raamistike piires;
2. hõlbustama ja toetama antimikroobikumiresistentsuse küsimusega tegeleva ELi „Ühe tervise” põhimõtte võrgustiku korrapäraseid kohtumisi punktis 20 määratletu kohaselt;
3. andma nõukogule vähemalt kord aastas aru „Ühe tervise” põhimõtte võrgustiku tegevuse kohta, hõlmates ka antimikroobikumiresistentsuse vastase ELi tegevuskava rakendamise arengut;
4. kehtestama ühtlustatud lähenemisviisi, et ennetada tekkiva antimikroobikumiresistentsuse sissetoomist loomakasvatuse ja toiduahelasse ja seal levimist ning potentsiaalset mõju rahvatervisele (nt karbapeneemidega seotud resistentsus);
5. töötama prioriteedina välja loomataude käsitleva määruse (loomatervise määrus)⁽¹⁾ kohased konkreetset õigusaktid, mis sisaldaksid nakkuste ennetamise meetmeid, häid juhtimistavasid loomakasvatuses ning asjaomaste loompatogeenide ühtlustatud jälgimissüsteeme;
6. edendama ja kaitsma aktiivselt ELi ja tema partnerite vaheliste mitmepoolsete ja kahepoolsete dialoogide ja kokkulepete raames ELi standardeid ja poliitikat antimikroobikumiresistentsuse vallas, eelkõige:
 - a) nakkuste ennetamise tähtsust, antimikroobikumide mõistlikku kasutamist ning teadlikkuse parandamist antimikroobikumidega seotud ohtudest inim- ja veterinaarintervishoius;
 - b) kariloomadele kasvu edendamiseks antibiootikumide söötmise keelustamist;
 - c) antimikroobikumide rutiinse ennetava kasutamise vältimist veterinaartegevuses;
 - d) nende antimikroobikumide kasutamise piiramist veterinaartegevuses, mis ei ole ELis lubatud või mille kasutamine on piiratud, kuna need on kriitilise tähtsusega inimeste eluohtlike nakkuste ennetamiseks ja raviks;
 - e) ELi nõudeid elusloomade ja loomsete saaduste importimise vallas;
 - f) ettevaatuspõhimõtet⁽²⁾;
7. edendama majandusliku mõju uuringuid inim- ja veterinaarintervishoiusektoris, et hinnata antimikroobikumiresistentsusega seotud kulu.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/429, 9. märts 2016, loomataudide kohta, millega muudetakse teatavaid loomatervise valdkonna õigusakte või tunnistatakse need kehtetuks (loomatervise määrus) (ELT L 84, 31.3.2016, lk 1).

⁽²⁾ Vt ka punkt 15.